

narietid har stor Gæld at trækkes med, og han har faaet et af de meget smaa Embeder, som der desværre er altfor mange af, svækkes med Hensyn til Lyst og Evne til Undervisning og det i meget betydelig Grad, idet hans Tanker ville være hos Kreditorerne i Stedet for det Sted, hvor de burde være. Men nu er det ikke nok med, at adskillige af Lønningerne ere saa uanstændig smaa, som de i Virkeligheden ere. Jeg kender ikke saa lidt til disse Forhold. Det er nemlig for mig en interessant Læsning daglig at følge Op-slagene i Statstidende, og jeg forbavs over de smaa Lønninger, der bydes Lærerne. Det er mig ganske ubegribeligt, at Lærerne ville finde sig deri, og at de ikke have lært at følge det Eksempel, som andre Arbejdere have fulgt for at forbedre deres Kaar. Arbejdsmænd og Haandværksvende have gennem deres Fagforeninger skaffet sig en Løn, der i mange, mange Tilfælde er langt bedre end den, der bydes Lærerne. Som sagt, jeg undrer mig over, at de finde sig deri.

Jeg blev derfor meget glad ved at se det Ændringsforslag, der her har været Genstand for saa megen Diskussion — hvad der for øvrigt har undret mig en Del. Thi selv om Reformpartiets Medlemmer i Finansudvalget vilde fraraade at gaa med til Forslaget, troede jeg alligevel, at i hvert Fald adskillige af Lærerne indenfor Reformpartiet, der ikke have siddet i Finansudvalget, vilde have staaet op og anbefalet Forslaget. Jeg blev ogsaa ked af, at det kun var de tre Mindretalspartier, der ere Forslagsstillere, og at ikke ogsaa det moderate Venstre har været med at stille det. I og for sig undrer det mig dog ikke saa meget, at de Moderate ikke vare med; thi jeg har sjældent set dem være særlig begejstrede for Lønforbedringer til denne eller hin Etat eller til disse eller hine Embedsmænd og Bestillingsmænd. Jeg beklager det, fordi jeg tror, at hvis de Moderate havde været med, var dette Forslag blevet gennemført. Jeg er overbevist om, at saa var den højtærede Minister staaet op her i Tinget og havde sagt, at han godt kunde acceptere Forslaget, og det vilde være gaaet igennem Tinget enstemmigt vedtaget. Jeg taler ikke her ganske hen i Vejret, for jeg har et Eksempel at støtte mig paa. Jeg erindrer, at oppe i Udvalget om Arveafgift gik disse fire Mindretal sammen om en Ændring, som Ministeren ikke vilde acceptere i Udvalget

Formanden: Det er ikke Forslaget om Arveafgift, der er til Behandling.

Wilmann: Jeg kom selvfølgelig ind derpaa for at begrunde min Paastand, men da jeg er sikker paa, at alle tro, hvad jeg siger, behøver jeg det ikke.

Flertallet af Reformpartiet har ydret Frygt for, at hvis vi vedtog dette Forslag, hvis vi overhovedet kom ind paa i højere Grad end nu at yde Tilskud til Skolevæsenet fra Statskassen, skulde Skolerne glide fra Befolkningen, saa at den ikke kom til at interessere sig for Skolevæsenet. Man har udtalt, at det gjaldt om vedblivende at bibeholde den hidtidige Ordning, hvor det er Kommunerne, der i væsentlig Grad opretholde vort Skolevæsen. Jeg er for saa vidt enig med Talerne i den Betragtning, at det har sin store Betydning, at Befolkningen ude omkring i Landet, at Forældrene til de Børn, der skulle besøge Kommuneskolerne, interessere sig derfor. Denne Interesse er der allerede, og er der i stigende Grad rundt omkring, men jeg tror ikke, at den i mindste Maade vil svækkes, fordi Staten yder noget mere til Skolevæsenet end nu, tværtimod. Jeg kan heller ikke tænke mig, at de Par Skilling, det drejer sig om her, skulde bevirke en mindre Interesse for Skolevæsenet ude omkring i Landet. Der er, som sagt, virkelig Nødstilstand. Lærerne trænge virkelig i højeste Grad til at faa en Lønforbedring.

Saa siger den højtærede Minister og Flertallet i Tinget: Det er ikke nødvendigt at gøre noget i Aar; naar vi til næste Aar ville komme med et Lovforslag om en permanent Lønforbedring paa dette Omraade, er det ingen Nytte til at vedtage denne Ændring i Aar og ingen Nytte til at skaffe Lærerne noget mere Løn i Øjeblikket. Jeg synes, det er et galt Argument, en forkert Betragtningssmaa. Det er jo blevet erkendt fra alle Sider; at der netop nu er Dyrtidstilstand, og at der netop nu trænges til Forbedring af mange Embeds- og Bestillingsmænds Løn, og der er ingen, som vil paastaa, at Lærerne ikke trænge hertil. Jeg paastaar, at maaske netop det, at Regeringen har stillet i Udsigt, at vi til næste Aar ville faa en permanent Lønforbedring for Skolelærerne, i mange Tilfælde vil have den Virkning, at Kommunalbestyrelserne og Sogneraadene, som havde tænkt at gøre noget her allerede i Aar, havde tænkt paa en højere Begyndelsesløn, om de end ikke tabe Ly-